

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/154/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316204459
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1316204459.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcov: X/ S. H., J.. XX.XX.XXXX, G. H. XX, G., X/ F. S. S., J.. XX.XX.XXXX, G. H. X, G., oboch zastúpených: Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Páričkova č. 15, Bratislava, proti žalovanému: K. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. K. Č.. XXXX, V., zastúpenému: VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Veterná č. 1093, Pata, IČO: 36 866 415, o zaplatenie 2.620,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09. júla 2020, č.k. 11C/46/2016-377, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia proti žalovanému domáhali náhrady škody vo výške 2.620,55 eura s príslušenstvom a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že žalobcovia ako podieloví spoluvlastníci tvrdili, že na základe ohlásenia zo dňa 11.05.2010 vybudovali na parc. č. XXX/XXX betónové oplotenie s murovanými stĺpkami s pevným základom do výšky 2,5 m od úrovne terénu, pričom žalovaný ako vlastník susediaceho pozemku za účelom vykopania pivničnej jamy nakopil vykopanú zeminu na oplotenie oddeľujúce susediace pozemky a týmto konaním, následkom tlaku, došlo k prehnutiu a popraskaniu ich plotu, čím im vznikla škoda v žalovanej výške, zahŕňajúca ich náklady na výmenu, respektíve opravu poškodených dielov oplotenia, ktoré by museli vynaložiť v zmysle kalkulácie v prípade opravy, pričom z dôvodu vybudovania bazéna v blízkosti oplotenia bude rekonštrukcia náročnejšia. Žalobcovia súdu predložili rozpočet nákladov na opravu plotu, ktorú vypracoval Ing. Stanislav Strieblík, ktorý opravu odhadol na sumu 2.620,55 eura. Poukázal tiež na to, že Ing. Jozef Mráz, autorizovaný inžinier a statik, ktorý však nie je zapísaný v zozname znalcov, v stanovisku pre žalobcov uviedol, že pri ohliadke mal sprístupnenú iba líčnu stranu plotu, od žalobcov. Pri porovnávaní deformácií oboch častí plotu deformácie betónovej časti nezodpovedajú deformáciám drevenej časti, sú menšie ako by mali byť, s betónovou časťou plotu bolo z rubovej strany dodatočne manipulované, čo s drevenou časťou prakticky nejde. Pri rekonštrukcii plotu predpokladal, že bude potrebné obnoviť štyri polia. Pred súdom uviedol, že podľa neho deformácia nemá s bazénom nič spoločné, je to dôsledok opretia zeminy. Cez trhliny sa dostáva atmosférická vlhkosť, čo poškodí železo, podľa neho je to časovaná bomba, deformácie majú aj stĺpy, sú hlboko zapustené, ale v mieste kde sa ohýbali, by to bolo potrebné skontrolovať. Ako príčinu poškodenia uviedol zemné teleso, násyp. Žalovaný na to zareagoval doložením znaleckého posudku č. 229/2018, ktorý vypracoval Ing. Igor Klačko, znalec z odboru stavebníctva odvetvie statika stavieb a odhad hodnoty nehnuteľností. Zároveň upriamil pozornosť na to, že žalobcami predložený statický posudok predpokladá obnovenie štyroch polí plotu, pričom žalobcovia požadujú výmenu betónových dielcov. Rozpočet nákladov predložený žalobcami je z roku 2015, dodnes však ku žiadnej oprave plotu neprišlo, žalobcom žiadna škoda nevznikla. Trvá na tom, že plot plní svoju funkciu. Znalec Ing. Igor Klačko v znaleckom posudku č. 229/2018 na základe ohliadky plotu zo strany žalovaného uviedol, že nevykonan statické posúdenie,

oplotenie vykazuje nedokonalosti, sú pozorované vady, odklon zo zvislej roviny, odklon je spôsobený nepriaznivou kombináciou stáleho a sezónneho zaťaženia vplyvom nevhodného riešenia drevenej časti oplotenia a blízkosť bazéna s nerovnakou hĺbkou založenia. Poškodenie oplotenia je zrejme vplyvom náklonu oplotenia. Uviedol, že náklon môže byť spôsobený nepriaznivou kombináciou od zaťaženia drevenej prístavby, nerovnakej základovej škáry oplotenia a bazéna. Výrobnú vadu prefabrikátov ani nepotvrdil, ani nevyvrátil. Uviedol, že výkop stavebnej jamy potrebnej na vybudovanie bazéna v prípade ak je výkop vyhotovený hlbšie ako základy oplotenia a nespĺňa požadovanú hĺbku, má za následok odklon oplotenia smerom k parcele č. XXX/XXX. Nadstavba podľa neho nepriaznivo vplyva na betónové oplotenie a stále zaťaženie od drevenej konštrukcie pôsobí nepriaznivo a môže mať vplyv na odklon. Zemina, ktorá sa zosunula na oplotenie, pôsobila aktívnym zemným tlakom na konštrukciu oplotenia a mohlo to mať vplyv na konštrukciu oplotenia. Jedinou a bezprostrednou možnou príčinou poškodenia plotu nebolo len pôsobenie zeminy. Výkop bazéna má nepriaznivý vplyv na samotnú konštrukciu oplotenia. Ďalej uviedol, že jednotlivé prvky oplotenia sú použiteľné v prípade ak nie sú porušené. Pri ohliadke všetky prvky oplotenia neboli poškodené a v prípade opravy je väčšina prvkov opäť použiteľná. Určenie ceny za opravu podľa tohto znalca spadá do pôsobnosti znalca v odvetví stavebné práce. Poukázal na to, že žalobcovia znalecký posudok namietali, že nemali možnosť klásť otázky, že znalec nedisponoval informáciami o hĺbke osadenia plotu. Namietali tiež, že fotodokumentáciou je preukázané, že poškodenie plotu predchádzalo výstavbe bazéna, v čase vzniku poškodenia jama na bazén vykopaná ešte nebola. Uznesením č.k. 11C/46/2016-196 zo dňa 26.03.2019 nariadil prvoinštančný súd znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo a vypracovaním znaleckého posudku poveril F. S. F. K.. Ten v posudku uviedol, že železobetónová časť plotu bez drevenej prístavby je plne spôsobilá plniť svoju primárnu funkciu, oplotenie. Drevená prístavba k železobetónovej konštrukcii plotu je vytvorená zo statického hľadiska veľmi neštandardne, nevhodne. Drevené nosné stĺpy prístavby plotu sú kotvené ku železobetónovým plotovým dielcom v nevhodnom mieste, takéto uchytenie spôsobuje v železobetónových plotových prvkoch dodatočné namáhanie, ktoré spôsobuje vznik relatívne významných singularít napätí v železobetónových plotových dielcoch a aj deformácie od klimatického zaťaženia. Maximálna vodorovná deformácia od klimatického zaťaženia plotu bez prístavby je 1,2 mm a plotu s prístavbou je 3,1 mm, čo je nárast o 158,33 %. Jednostranné zaťaženie plotu násypom zeminy spôsobuje maximálnu vodorovnú deformáciu plotu 14,10 mm, je zrejmé, že ak by plot ostal zachovaný v pôvodnom stave, tak zaťaženie zeminou by s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou spôsobilo deštrukciu existujúcich železobetónových prvkov plotu. Znalec konštatoval s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že výkop pre osadenie bazéna na pozemku žalobcov nemá žiaden relevantný súvis s posudzovanou problematikou, resp. s identifikovanými poruchami plotu. Zároveň konštatoval, že plot je užívateľsky schopný, je schopný plniť svoju funkciu, na železobetónových stĺpkoch neboli identifikované žiadne statické poruchy. Na železobetónových plotových dielcoch boli na štyroch poliach na strane plotu od žalobcu identifikované poruchy, vlásoknicové trhliny, šírky maximálne do 1,0 mm, ktorých tvar a poloha súvisí s ohybovým namáhaním týchto dielcov od vodorovného zaťaženia na rubovej strane plotu, zo strany pozemku žalovaného. Zo strany žalovaného na plote neboli identifikované pri ohliadke žiadne prejavy porúch, žiadne trhliny. Existujúce vlásoknicové trhliny môžu spôsobovať len to, že sa do týchto trhlín môže dostávať zrážková voda a pri poklese teploty v zimnom období, ak dôjde ku zamrznutiu tejto vody v trhlínach, môže nastať lokálna deštrukcia od vplyvu zmrazovacích cyklov. Pokiaľ nebude plot opätovne zaťažovaný nepredvídaným horizontálnym zaťažením, tak jeho statická spôsobilosť je vyhovujúca, existujúce vzniknuté trhliny v železobetónových dielcoch plotu môžu ovplyvniť celkovú predpokladanú životnosť takéto konštrukcie znížením doby predpokladanej životnosti o cca 10 až 20 %. Drevené prvky plotu nevykazujú statické poruchy. Poškodená drevená vyplň nesúvisí s posudzovanou problematikou, ale vyplýva z titulu bežnej údržby alebo neúdržby tejto drevenej časti plotu. Znalec na plote identifikoval vlásoknice, trhliny na strane plotu zo strany pozemku žalobcu, ktoré by pri bežnom užívaní nemali existovať. Tieto však nebránia užívaniu plotu, plot je možné užívať v súlade s primárnym určením. Podľa znalca je možné konštatovať s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že posudzované existujúce poruchy mohli vzniknúť z dvoch dôvodov, a to - primárne konštrukčné riešenie drevenej prístavby k železobetónovému plotu a po druhé nepredvídané horizontálne zaťaženie plotu od nasypanej zeminy na rubovej strane plotu zo strany žalovaného. Z hľadiska podielu vplyvov na vzniku posudzovanej poruchy prezentoval len odborný odhad znalca, a to - konštrukčne riešenie 5 % až 15 %, zaťaženie plotu 85 % až 95 %. Znalec vylúčil, že by vady mohol spôsobiť výkop na bazén. Posudzované nepredvídané horizontálne zaťaženie plotu od nasypanej zeminy na strane plotu žalovaného spôsobilo tvarovú deštrukciu časti plotu, ktorú žalovaný následne opravil. Pokiaľ by nenastala tvarová deštrukcia plotu ako celku, tak by s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou došlo k materiálovej deštrukcii

železobetónových prvkov plotu. Existujúce trhliny môžu ovplyvniť predpokladanú životnosť konštrukcie znížením doby predpokladanej životnosti cca o 10 % až 20 %.

3. Pri právnom posúdení veci prvoinštančný súd vychádzal z ustanovení § 127 ods. 1, § 420 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v prípade oplotenia pozemku ide o samostatnú vec, ktorá má povahu príslušenstva k pozemku a stavebnotechnicky má povahu drobnej stavby. V prejednávanom prípade nebolo sporné, že žalobcovia ohlásili stavbu železobetónového plotu bez drevenej nadstavby. Nebolo sporné ani to, že žalovaný pri výkopových prácach na pivnici nahromadil zeminu v tesnej blízkosti tohto plotu, potvrdil to samotný žalovaný. Za irelevantné v tejto súvislosti považoval, či sa zemina zosunula vplyvom búrky a atmosférických zrážok, alebo bola žalovaným nakopená do úplnej blízkosti plotu. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že jednou z príčin poškodenia plotu bolo nakopenie zeminy a druhou konštrukčne nevyhovujúce riešenie nadstavby plotu. Na základe uvedeného mal za preukázané porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade viacerých príčin škody prihliadol na takzvanú hlavnú príčinu, čo v spore bolo nakopenie zeminy, k tomuto záveru dospel odhadom aj ustanovený znalec. Poukázal tiež na to, že podľa ust. § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne. Úvaha o tom v akej miere sa na škode podieľali žalobcovia a v akom rozsahu škodu znášajú, závisí od okolnosti konkrétneho prípadu. V tomto spore mal za preukázané, vyplýva to zo znaleckého dokazovania, že primárnym dôvodom vzniku škody bolo konštrukčné riešenie drevenej prístavby k železobetónovému plotu a druhou príčinou bolo nepredvídané horizontálne zaťaženie plotu od nasypanej zeminy na rubovej strane plotu zo strany žalovaného. Z hľadiska podielu vplyvov na vzniku posudzovanej poruchy znalec prezentoval len svoj odborný odhad, keď uviedol, že konštrukčne riešenie sa podieľalo 5 % až 15 % na vzniku škody a neprimerané zaťaženie plotu 85 % až 95 %. Zdôraznil, že predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinenie iné ako nedbanlivosť. Protiprávnosťou zákonodarca rozumie konanie, ktorým bolo porušené určité právo alebo právom chránený záujem. Vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania, ktoré bolo súdom nariadené, a to predovšetkým preto, že znalec ustanovený súdom mohol vykonať ohliadku plotu z oboch strán, vyjadroval sa aj ku statike a znalecký posudok a odborné vyjadrenie, ktoré predložili strany sporu, vychádzali iba z čiastočných informácií limitovaných tým, že boli vypracované na základe ohliadky iba jednej strany plotu. V spore však bolo preukázané, že deštrukciu časti plotu žalovaný následne opravil. Dospel k záveru, že nie je namieste oprava časti plotu, tak ako to požadovali žalobcovia, nakoľko znalec konštatoval, že železobetónová časť plotu bez drevenej prístavby je plne spôsobilá plniť svoju primárnu funkciu, oplotenie. Aj celý plot je užívateľschopný, je schopný plniť svoju funkciu a predovšetkým znalec vyslovil záver, že na železobetónových stĺpkoch neboli identifikované žiadne statické poruchy, jeho statická spôsobilosť je vyhovujúca, ani drevené prvky plotu nevykazujú statické poruchy, čo bol dôvod, pre ktorý dospel ku záveru, že nie je namieste požadovať výmenu celých dielov plotu tak, ako to požadujú v spore žalobcovia. Súd prvej inštancie sa preto ďalej už nezaoberal ako jednou z možných príčin škody výstavbou bazéna na pozemku žalobcu, nakoľko znalec jednoznačne uviedol, že táto nemala žiaden relevantný súvis s identifikovanými poruchami plotu. Čo sa týka konštatovaných porúch plotu, znalec uviedol, že na železobetónových plotových dielcoch boli na 4 poliach na strane plotu od žalobcu identifikované poruchy, vlásočnicová trhliny, šírky maximálne do 1,0 mm, tieto však nebránia užívaniu plotu, plot je možné užívať v súlade s primárnym určením, zo strany žalovaného na plote neboli identifikované žiadne prejavy porúch, žiadne trhliny. Konštatoval, že existujúce vlásočnicové trhliny môžu spôsobovať len to, že sa do týchto trhlín môže dostávať zrážková voda a pri poklese teploty v zimnom období, ak dôjde ku zamrznutiu tejto vody v trhlínach, môže nastať lokálna deštrukcia od vplyvu zmrazovacích cyklov. Trhliny v železobetónových dielcoch plotu môžu ovplyvniť celkovú predpokladanú životnosť konštrukcie, a to znížením doby predpokladanej životnosti o cca 10 až 20 %. Podľa ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka sa hradí skutočná škoda, aj ušlý zisk. Skutočnú škodu nedefinuje, ale ustálená judikatúra pod pojmom skutočná škoda rozumie majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, to je s peniazmi. Ide o vyjadrenie rozdielov v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po ňom (R/1971). Právna teória uvádza, že podľa princípov európskeho deliktneho práva je základným kritériom pre určenie rozsahu náhrady škody hodnota veci alebo zmenšenie hodnoty, pričom nie je dôležité, či poškodený má v úmysle vec vymeniť alebo opraviť. Preto neakceptoval argumentáciu žalovaného, že škoda žalobcom nevznikla, pretože zatiaľ nevynaložili žiadne prostriedky na opravu plotu. Zároveň zdôraznil, že rozsah škody musí pred súdom preukazovať poškodený, teda v tomto prípade žalobcovia a v prípade, ak síce preukáže vznik škody, no nepodarí sa mu preukázať celú výšku škody uplatnenú v žalobe, je jeho žaloba nedôvodná. Uviedol, že súdna prax sa za účinnosti predchádzajúcej právnej

úpravy prikláňala k názoru a takúto situáciu riešila tak, že súd priznal náhradu vo výške, v ktorej bola škoda preukázaná, pričom ohľadom tej časti škody, ktorej výšku je možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo nie je možné zistiť vôbec, sa použilo ustanovenie § 136 Občianskeho súdneho poriadku, kedy škodu určil súd podľa svojej úvahy. Po zmene právnej úpravy za účinnosti Civilného sporového poriadku však toto ustanovenie v novej právnej úprave nemá žiaden ekvivalent, a teda súd nemôže určiť výšku škody podľa svojej úvahy. V prejednanom prípade mal za preukázané, že škoda vznikla, mal preukázané, kto za ňu zodpovedá, avšak nakoľko znalec uviedol, že plot plní svoju funkciu, konštatoval iba trhliny, pričom tieto môžu iba ovplyvniť iba celkovú predpokladanú životnosť konštrukcie, a to znížením doby predpokladanej životnosti o cca 10 až 20 %, nevedel vyčíslieť, ako sa takéto zníženie životnosti prejavuje vo finančnom ekvivalente, a preto dospel k záveru, že žalobcovia výšku škody nepreukázali, nakoľko súd nemôže vychádzať z odhadu opravy celého plotu, tak ako to žiadali žalobcovia. Preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal plný nárok na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí napadnutý rozsudok žiadali zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade poukázali na čestné vyhlásenia zo dňa 08.04.2019 a 18.04.2019, ktoré mali podať susedia strán sporu Z. O. P. M. Z. F. K. P., K., v ktorom údajne uvideli, že plot žalobcov prevyšuje všetky ploty v okolí v obytnej zóne a javí sa nepoškodený. Žiadnymi takýmito čestnými vyhláseniami však nedisponujú a neevidujú, že by im ich súd doručil, a teda nemali možnosť akokoľvek reagovať na tieto dohady susedov, prípadne či to sú naozaj susedia, akým spôsobom sa oboznámili so stavom prejednávanej veci a stavom plotu, v akom vzťahu sú k jednotlivým stranám, prípadne ďalšími informáciami nevyhnutnými na zistenie alebo vyvrátenie dôveryhodnosti údajov v čestnom vyhlásení alebo samotných svedkov. Z krátko konštatovania súdu v odseku 20. odôvodnenia rozsudku tiež nevedia posúdiť všetky podstatné skutočnosti, t.j. aký odborný základ dáva uvedeným osobám právo vyjadrovať sa o poškodení alebo nepoškodení plotu, prípadne kedy a odkiaľ mali prístup k plotu. Aj samotný znalecký posudok znalca Ing. Ilavského uvádza, že zjavné poškodenie vidieť iba zo strany žalobcov; zo strany žalovaného nie. Napokon čo sa týka tohto čestného vyhlásenia poukázali na to, že nevidia žiadnu súvislosť medzi tvrdením, že ich plot prevyšuje ostatné ploty v okolí a prejednanou vecou. Táto samotná skutočnosť však naznačuje zaujatosť svedkov resp. osôb podávajúcich toto čestné vyhlásenie, nakoľko tvrdeniami o výške plotu sa zaoberal od začiatku sporu aj samotný žalovaný, z čoho možno dedukovať, že mu plot žalobcov už od začiatku prekážal, a preto sa správal od začiatku spôsobom, ktorým svoju zodpovednosť neustále odmietal a zľahčoval. Pokiaľ súd odkazuje na vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku zo dňa 22.06.2020, tento im bol doručený približne v decembri roku 2019, pojednávanie vo veci bolo nariadené na 16.04.2020, toto bolo však z dôvodu vtedajšej mimoriadnej situácie odročené na 23.06.2020. Žalovaný doručil predmetné vyjadrenie deň pred pojednávaním, t. j. 22.06.2020. Zrejme teda ani dodatočné predĺženie konania z dôvodu pandémie koronavírusu nestačilo protistrane na včasné predloženie prostriedkov procesného útoku resp. procesnej obrany; ani zo samotného vyjadrenia nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala takéto neskoré podávanie skutkových tvrdení. Toto porušenie ustanovení C.s.p. o včasnom uplatnení prostriedkov procesnej obrany namietali na pojednávaní dňa 23.06.2020 s tým, aby na takto neskoro uplatnené prostriedky súd neprihliadal. Protistrana celú vec bagatelizovala s odkazom na fakt, že údajne ide len o zhrnutie doterajšej argumentácie. Uvedené sa však nezakladá na pravde, nakoľko samotné vyjadrenie jednak odporuje samo sebe a jednak aj predchádzajúcim vyjadreniam žalovaného - na prvej strane uvádza, že škoda nevznikla, hoci už na ďalšej strane uvádza vlásoknicové trhliny, čo ako škodu potvrdil aj znalecký posudok; už na úvod súdneho konania tiež uvádzal, že plot narovnával - v prípade, ak by škoda nevznikla, nie je žiadny logický dôvod, prečo by niekto naprával susedov plot, odmysliac si veľkorysosť danej osoby, čo pri správaní žalovaného zrejme do úvahy neprichádza. Žalovaný ďalej v predmetnom vyjadrení konštatoval aj ďalšie skutočnosti, na ktoré už vzhľadom na nedostatok času nestihli erudovane zareagovať, a to v podobe napr. uvádzania životnosti betónového plotu (podľa žalovaného 200 rokov - z čoho vychádzal, netušíme), prípadne odhady nákladov vo výške 2 eurá pri zatmelení trhlín, čím by mala byť škoda podľa jeho názoru napravená. Každopádne možno zhrnúť, že v danom prípade bolo bez akejkoľvek pochybnosti porušené ich právo na uplatňovanie ich procesných práv, nakoľko uvedené prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany žalovaného neboli

uplatnené včas, nakoľko ich mohol predložiť dávno pred pojednávaním, a to už od času, kedy mu bol doručený znalecký posudok znalca Ing. Ilavského. Možno tak mať za to, že na toto vyjadrenie a domnienky v ňom uvedené, ktoré očividne ovplyvnili rozhodovanie súdu, nemalo byť prihliadnuté, nakoľko by jednoznačne odôvodňovalo vykonanie či už ďalších úkonov alebo nariadenie ďalšieho pojednávania, a to s ohľadom na zaujatie relevantného stanoviska k tvrdeniam žalovaného o údajnej životnosti betónového plotu a nákladoch na jeho opravu. Z predbežného právneho posúdenia súdu tiež nevyplývalo, že by mal za spornú otázku výšky škody, ktorú nakoniec posúdil ako rozhodnú v danom prípade, a to celkom zjavne v prospech žalovaného, ktorý však svoju obranu opieral o ničím nepodložené tvrdenia o životnosti plotu či o nákladoch na jeho opravu. Ide tak o podstatné skutočnosti a argumenty, ku ktorým sme nemali možnosť sa riadne vyjadriť v dôsledku konania žalovaného, ktoré súd svojím postupom v podstate schválil ako súladné so zákonom či princípmi, na ktorých stojí C.s.p. Namietali tiež správnosť záverov prvoinštančného súdu, podľa ktorých nepreukázali výšku škody, deštrukciu časti plotu žalovaný následne opravil a nie je namieste oprava časti plotu, tak ako to požadovali, nakoľko znalec konštatoval, že železobetónová časť plotu bez drevenej prístavby je plne spôsobilá plniť svoju primárnu funkciu, oplotenie. Už počas konania na súde prvej inštancie totiž poukazyvali na skutočnosť, že plot nepozostáva len z betónových platní, ale ide o komplexnú vec pozostávajúcu aj z drevenej prístavby, ktorá má síce samostatné betónové základy, avšak konštrukčne je spojená s betónovým plotom a preto logicky, v čase keď došlo k prehnutiu plotu pod záťažou hliny, došlo aj k narušeniu celistvosti pripojenej drevenej nadstavby a jej strešnej krytiny. Z uvedeného dôvodu je potrebné škodu posudzovať komplexne, a teda betónovú aj drevenú časť posudzovať ako celok; obe tieto časti plot obsahoval v čase poškodenia. Z fotodokumentácie doloženej do spisu počas konania jasne vidieť, že celá drevená časť je ohnutá. Uvedené ohnutie následne spôsobilo popraskanie týchto dosiek a ich postupné vypadávanie, čo možno vidieť aj na fotodokumentácii v rámci znaleckého posudku Ing. Ilavského (strany 11 - 16) - v spojení s fotodokumentáciou z času vzniku škody, ktorú do spisu doložili, možno dovodiť záver, že došlo k deštrukcii týchto dosiek vplyvom ohnutia plotu. Ťažko sa možno stotožniť so záverom, že by prišraubované alebo priklinčované dosky, uložené v betónovom základe, len tak samé od seba vyskákali a uvoľnili sa, bez akéhokoľvek vonkajšieho podnetu. Žalovaný tak síce možno vykonal určité kroky k narovnaní poškodeného plotu, neuviedol ho však do pôvodného stavu v plnom rozsahu. Poukázali na to, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SSR sp. zn.: 1 Cz 49/76 (publikované ako R 5/1978) "skutočnou škodou je vzniknuté zmenšenie majetku poškodeného, ktoré predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predošlého stavu, prípadne na vyváženie dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predošlého stavu" (v prípade, že to nebolo dobre možné alebo účelné). Súd tak dospel v tejto časti k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to aj napriek viacerým dôkazným prostriedkom či vyjadreniam. Uviesť zlomenú betónovú platňu do predošlého stavu nie je možné narovnaním plotu, preto neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že si škáry mali žalobcovia zatmeliť s nákladmi max. 2 eurá. Zlomenú betónovú platňu je možné uviesť do predošlého stavu jedine jej výmenou; z povahy veci a tohto materiálu nie je možné jej opätovné zabetónovanie, keď už raz bola narušená celistvosť zaschnutého betónu vo forme, ako je v danom prípade, t. j. vo forme 5 cm hrubých platní. Údajná oprava plotu žalovaným v podobe jeho narovnania je pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu irelevantná, nakoľko nedošlo k uvedeniu plotu do pôvodného stavu; predsa však je možné sa domnievať, že na toto bral súd zreteľ, nakoľko na uvedenú skutočnosť poukazuje aj odôvodnení rozsudku ("deštrukciu časti plotu žalovaný následne opravil"). So záverom súdu o oprave deštrukcie plotu sa nemožno stotožniť, deštrukciu jasne vidieť aj z fotografií v znaleckom posudku Ing. Ilavského. V tomto smere zdôraznili, že podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Občiansky zákonník v citovanom ustanovení stanovuje poradie priorít čo sa týka spôsobu náhrady škody, a to v tom zmysle, že primárne sa uhrádza škoda v peniazoch a len za predpokladu, že o to poškodený požiada a je to možné a účelné, uhrádza sa uvedením do predošlého stavu. V danom posudzovanom prípade však ako poškodení nežiadali o uvedenie do predošlého stavu a toto ani nie je možné, nakoľko zlomená betónová platňa, ktorá je zatmelená (ako to navrhoval žalovaný), rozhodne nie je bezchybná betónová platňa v pôvodnom stave. Naturálna náhrada škody je iba náhradným spôsobom úhrady škody, ktorá spočíva v uvedení veci do pôvodného stavu. Naturálna náhrada je výnimočným spôsobom náhrady škody len vtedy, keď o to požiada poškodený a naturálna náhrada je možná a účelná. Z tohto pohľadu tak prípadné narovnávanie plotu žalobcom nepovažujú za uvedenie do pôvodného stavu a navyše by išlo o takto spôsob náhrady bez súhlasu poškodeného. Výšku škody presne vyčíslili v rámci listiny "Rozpočet nákladov na opravu" zo dňa 27.06.2015, ktorý zostavil Ing. Miroslav Strieplik a ktorú v odôvodnení stručne spomína aj samotný súd. Predmetná cenová kalkulácia presne vyčísluje do detailu jednotlivé položky nutných opráv na oplotenie. S ohľadom na nutnosť vymeniť drevenú časť plotu ako

aj niektoré betónové platne je potrebné cenovú ponuku posudzovať komplexne, a to v zmysle potreby zarátania jednak nákladov na materiál, ale aj nákladov na vykonané práce, odstránenie poškodených častí, odvoz a likvidácie odpadu atď. Žalovaný žiadnym svojím vyjadrením riadne v zmysle príslušných ustanovení C.s.p. nevyvrátil relevantnosť predmetnej cenovej kalkulácie, odhliadnuc od vyjadrenia, kde poukazoval izolovane na cenu jednej betónovej platne. Cenová kalkulácia je vypracovaná spoločnosťou Certiko s.r.o., ktorá sa okrem iného zaoberá výkonom činnosti vedenia a uskutočňovania stavieb na individuálnu rekreáciu, prízemných stavieb a stavieb zariadenia staveniska, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a výšku 15m, drobných stavieb a ich zmien, teda ide o odborne spôsobilú osobu v zmysle § 206 C.s.p. Nemožno tak prijať záver, že by výška škody nebola preukázaná. Podotkli, že predmetom sporu je nárok na náhradu škody vyčíslenú vo výške 2.620,55 eura, pričom len samotný znalecký posudok na ozrejmenie príčiny vzniku škody ich stál 500 eur. Je preto absurdné, aby znášali ďalšie prípadné neúmerané náklady na preukázanie skutočností v tomto spore o relatívne nízku žalovanú sumu, ktoré je možno preukázať aj hospodárnejším spôsobom v súlade s ustanoveniami C.s.p. V opačnom prípade sa spor stáva pre nich nerentabilný a vykazuje znaky odopretia spravodlivosti, kedy súd svojím rozhodnutím v podstate zakladá nebezpečný precedens, v súlade s ktorým preukazovanie potrebných skutočností je nákladnejšie ako samotná škoda. Uvedené však v žiadnom prípade netreba s ohľadom na výšku žalovanej sumy bagatelizovať, nakoľko takýto postup by iných len povzbudzoval v protiprávnom konaní, za ktoré by neniesli žiadny následok. Navyiac s poukazom na ust. § 151 ods. 2 C.s.p. možno mať za to, že v prípade ustálenia výšky škody nedošlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení protistranou. Žalovaný totiž v tomto smere v rámci svojho vyjadrenia len uvádza, že cenová kalkulácia je podľa jeho názoru "vysoko nadhodnotená", avšak neuvádza vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, ktoré by relevantne vyvracali výšku škody resp. cenovej kalkulácie. Odkazovanie na všeobecnú informáciu v podobe ceny za bežný meter betónového plotu bez akéhokoľvek zohľadnenia všetkých ďalších vstupov, ktoré v danom prípade prichádzajú do úvahy, nemožno považovať za účinné popretie, ktoré by zásadným spôsobom spochybňovalo predloženú cenovú kalkuláciu. Platí totiž, že následkom porušenia povinnosti žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho, aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu. Súd nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. V tomto ohľade možno mať za to, že tvrdenie žalovaného o vysoko nadhodnotenej cene nie je dostatočne substancované, nakoľko nepredložil žiadnu relevantnú cenovú kalkuláciu alebo iný dôkaz, ktorý by vyvracal rozpočet na opravu. Čo sa týka jednotlivých položiek rozpočtu, znovu poukázali na fakt (ktorý bol z neznámych dôvodov opomínaný či už súdom v odôvodnení alebo celý čas v konaní protistranou), že nemožno brať do úvahy len všeobecne ponúkanú cenu za bežný meter betónovej platne na internetovej stránke vybraného predajcu, bez brania ohľadu na špecifickú situáciu, t. j. že plot nepozostával len z betónovej časti a taktiež fakt, že pri výmene je potrebné najprv demontovať poškodené časti, tieto odviezť a zlikvidovať, čo tiež vyžaduje vynaloženie finančných prostriedkov. Ide tak o celkom odlišnú situáciu ako postaviť nový plot takpovediac na "zelenej lúke". Pokiaľ mal súd aj napriek navrhnutým dôkazom pochybnosti o výške škody, mal v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov využiť príslušné ustanovenia C.s.p., nakoľko opačný postup mal za následok zamietnutie žaloby, a to aj napriek tomu, že boli preukázané všetky ostatné zákonné predpoklady vzniku nároku na náhradu škody. Od súdu tiež možno v tomto smere očakávať primeranú mieru ochrany ohrozených alebo porušených subjektívnych práv tak, aby táto bola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, ako to predpokladá čl. 2 základných princípov C.s.p. S uvedeným názorom súvisí aj nedostatočné určenie, ktoré skutkové tvrdenia strán sporu sú sporné a ktoré nie a uvedenie predbežného právneho posúdenia veci súdom. Považujú za neakceptovateľný stav, kedy súd v rozpore s touto svojou povinnosťou neupriami pozornosť na podľa jeho názoru spornú otázku výšky škody a oni sa až následne z odôvodnenia rozhodnutia dozvedeli, že síce všetko ostatné preukázali, ale podľa názoru súdu nepreukázali výšku škody, a to aj napriek navrhnutým a predloženým dôkazným prostriedkom. Z hľadiska výpovednej hodnoty predbežného právneho posúdenia veci je nevyhnutné, aby bolo stanovisko súdu určité a zrozumiteľné. Na jeho základe musí byť stranám a ich zástupcom dostatočne zrejmé, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať. Predbežné právne posúdenie veci nemôže súd zúžiť iba na zjednodušené konštatovanie, že sa mu na základe obsahu spisu žaloba javí ako dôvodná, prípadne ako čiastočne dôvodná alebo nedôvodná. Obligatórne určenie sporných a nesporných tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania má zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnem sporovom konaní. Je v tomto smere preto až zarážajúce, že súd nevyužil ani jedno svoje oprávnenie resp. povinnosť, aby tak prispel k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi sporovými stranami. Z uvedenej situácie tak profitoval v plnom rozsahu žalovaný, a to aj napriek nepresvedčivým tvrdeniam a argumentom, či neúčinným popieraním skutkových tvrdení. V tomto smere sa nemožno stotožniť ani so závermi, že nemajú nárok na náhradu, keďže znalec odhadol pokles

živnosti o 10 - 20 % za súčasného konštatovania vzniku škody. Škoda totiž vznikla, je známy škodca, je daná príčinná súvislosť, aj porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, preto považujeme za arbitrárne také rozhodnutie, kedy súd bez ďalšieho na základe znaleckého posudku konštatuje, že uvedené nevie vyjadriť vo finančnom ekvivalente, čím prehrajú spor v celom rozsahu. Uvedené závery by viedli k neprimeranému a nehospodárnemu preukazovaniu výšky škody. Samotný Občiansky zákonník v tomto smere neprecizuje ani neviaže vznik nároku na náhradu škody na percentuálne vyjadrenie poklesu životnosti, ani na stratu či už funkčnosti alebo účelového určenia veci prípadne obmedzenie nároku na náhradu len v prípade úplného zničenia veci. Zistenia súdu vedú k absurdným záverom, ktoré nemajú oporu v platnom hmotnom práve a viedli by k tomu, že zrejme každý poškodený bude musieť prácne a nákladne preukazovať pri odhade zníženia životnosti, aký je finančný ekvivalent takéhoto zníženia. Ide v tomto prípade o mimoriadne extenzívny výklad príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý presahuje účel a zmysel týchto ustanovení. V ďalšom súd len stručne uvádza, že nemôže vychádzať z odhadu opravy celého plota, a preto žalobu zamietol. Prečo však nemôže z tohto odhadu vychádzať, sa možno len domnievať, nakoľko súd sa bližšie tejto otázke, ako aj otázke vierohodnosti predloženej cenovej ponuky nikde bližšie nevenuje a neozrejmuje, prečo je táto nepostačujúca. Rovnako tak netušia, čo súd myslí pod pojmom "oprava celého plota", keď samotná cenová kalkulácia uvádza demontáž a výmenu iba poškodených častí plota. V tomto smere poukázali aj na judikatúru, ktorá aj v prípade uvedenia veci do pôvodného stavu zaväzuje škodcu doplatiť poškodenému rozdiel v hodnote veci, ak jej hodnota vplyvom škody klesla (pozri napr. Rozsudok Nejvyššího soudu ČR zo dňa 11. 10. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2782/2017). Nesúhlasili ani s posúdením súdu v rámci odseku 33. odôvodnenia, v ktorom uvádza odkaz na ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdu umožňoval určitú úvahu v otázke určenia výšky škody, pokiaľ je túto možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami a neexistenciou ekvivalentného ustanovenia v novej právnej úprave C.s.p. Je pozoruhodné, že na jednej strane sa súd snaží presvedčiť, ako by za starej právnej úpravy mohol využiť niektoré svoje oprávnenia, aby im tak vyhovel, avšak z dôvodu zmeny právnej úpravy procesného práva toto už urobiť nemôže, zatiaľ čo existujúce a účinné ustanovenia C.s.p. na zmiernenie, podľa mienky súdu nedostatku na vyhovieť žalobe, absolútne nevyužil. Rozhodnutie súdu v tomto smere preto považujú za alibistické a so snahou veci sa zbaviť. Celé odôvodnenie odmietnutia žaloby je zahrnuté v podstate do dvoch stručných odsekov, ktoré neposkytujú dostatočný prehľad pre zdôvodnenie ich neúspechu v spore. Nevyplyva z neho presvedčivý záver, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán; odôvodnenie skôr pôsobí stroho a stručne, než presvedčivo, čo mu ako podstatnú vlastnosť ukladá zákon. K tejto údajnej nemožnosti súdu korigovať výšku náhrady škody odkázali aj na ustanovenie § 450 Občianskeho zákonníka, ktoré pojednáva o znížení náhrady škody a v tomto smere sa rozhodnutie súdu zamietnuť žalobu v celom rozsahu aj napriek preukázanému vzniku škody javí ako neprimerane prísne. Pokiaľ aj súd mal isté pochybnosti o tom, v akom rozsahu priznať či nepriznať náhradu škody, hmotné právo mu stále poskytuje možnosť korekcie tejto výšky, pričom podrobný rozpis jednotlivých položiek potrebnej opravy oplotenia k tomuto dáva dostatočný podklad. Či sú tieto dôvody dané, musí súd starostlivo posúdiť. Berie pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila, a prihliadne pritom tiež na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Súd teda musí hodnotiť predovšetkým okolnosti vzniku škody, najmä z toho hľadiska, či vzhľadom na okolnosti vzniku škody je spravodlivé, aby škodca nahradil škodu v plnom rozsahu. Ak sú splnené podmienky na zníženie náhrady škody, súd by mal znížiť rozsah náhrady škody, a to aj bez návrhu. Vyplyva to z dikcie § 450 "súd primerane zníži" a nie, že "môže znížiť". Zníženie má byť primerané, a to primerané zisteným dôvodom hodným osobitného zreteľa. Nie je teda možné znížiť rozsah náhrady škody na nulu. To by už nebolo zníženie, ale odpustenie náhrady škody a na to súd nie je oprávnený. V tomto postupe tak možno vidieť nesprávne právne posúdenie veci, kedy súd za predpokladu pochybností o výške škody jednoznačne má prostriedky na korigovanie niektorých či už procesných skutočností alebo skutočností hmotnoprávných; súd sa však obmedzil len na konštatovanie neexistencie niektorých dnes už neúčinných ustanovení a nebral zreteľ na prostriedky platné a účinné. S ohľadom na prezentované argumenty žiadali odvolaniu vyhovieť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniam žalobcov žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Konštatoval, že napadnutý rozsudok je vecne aj právne správny, odvolanie je nedôvodné a zákonné dôvody pre vyhovieť odvolaniu nie sú dané. Pokiaľ žalobcovia ako odvolatelia namietajú porušenie práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu, lebo im vraj neboli súdom doručené dve čestné vyhlásenia (ktoré ale boli v elektronickom súdom spise), ich tvrdenie o porušení práva na spravodlivý proces neobstojí, lebo tieto čestné vyhlásenia nijako neovplyvnili rozhodnutie súdu vo veci, súd z nich nevyvodil ani neustálil skutkový stav, súd nimi nijako neodôvodnil svoj právny názor vyslovený v rozsudku ani nimi nijako neodôvodnil rozhodnutie vo veci, resp. súd na ne nijako

neprihliadol a nijako ich vo svojom rozhodovaní nezohľadnil (okrem toho, že konštatoval ich doručenie do spisu). Keďže tieto čestné vyhlásenia vyhodnotil súd ako pre vec a rozhodnutie vo veci nepodstatné, resp. ich v rozsudku nezohľadnil, nemohlo ich nedoručením procesnej strane (ktorá sa s nimi navyše mohla oboznámiť z elektronického súdneho spisu alebo na pojednávaní) dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nedôvodne tiež žalobcovia ako odvolatelia namietajú porušenie práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu, lebo nedošlo k odročeniu pojednávania po vyjadrení žalovaného a súd vraj zobral do úvahy jeho vyjadrenie zo dňa 22.6.2020. Predmetné vyjadrenie totiž bolo svojím obsahom záverečnou rečou, neobsahovalo žiadne nové návrhy na dokazovanie, ani nové tvrdenia oproti už uvádzaným tvrdeniam žalovaného a bolo prednesené na pojednávaní. Nebol preto daný dôvod na odročenie pojednávania, lebo išlo de facto o jeho záverečnú reč, na ktorú bol oprávnený. Odvolatelia neuviedli, prečo majú za to, že je vraj očividné, že toto vyjadrenie nejako ovplyvnilo rozhodnutie súdu. Ak by tomu aj tak bolo (čo ale vôbec nie je očividné ani zrejmé), tak vyjadrenie predstavovalo záverečnú reč (zhrňujúcu doterajšie dokazovanie a vyjadrenia), na ktorú už podľa procesných pravidiel sa neumožňuje písomná reakcia žalobcu po odročení pojednávania. Napriek tvrdeniu žalobcov, že to bolo vyjadrenie, ktoré súd ovplyvnilo v rozhodovaní, faktom je, že z rozsudku je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní riadil výlučne súdom obstaraným znaleckým posudkom, proti ktorému žalobcovia v prvostupňovom konaní nič nenamietali a mali dosť času sa s ním oboznámiť, ako aj boli plne a riadne involvovaní v procese tohto znaleckého dokazovania. Odvolatelia teda nepreukázali a v konaní nenastala žiadna skutočnosť, ktorá by im znemožnila výkon ich procesných práv a už vôbec nie v takej miere, že by bolo porušené právo na spravodlivý proces. Prvoinštančný súd vykonal obsiahle dokazovanie vo veci, opakovane dával žalobcom možnosť preukazovať ich tvrdenia, opakovane ich poučal o ich dôkaznom bremene, opakovane odročoval pojednávania, aby im umožnil predkladať nové návrhy na dokazovanie a nové dôkazy, a to až natoľko, že nadobudol pocit, že sa musí "vyvíňovať" z niečoho, čo neurobil a najmä z niečoho, čo nenastalo (lebo neboli žiadne vady plotu vedúce ku škode). Je paradoxné, že práve žalobcovia majú pocit ujmy na právach, kedy to boli oni, ktorí v rámci žaloby ani repliky nepreukázali dostatočne ani nenavrhlí príslušné dôkazy na preukázanie ich tvrdení, ba dokonca v rámci žaloby aj repliky nepravdivo a v rozpore so skutkovým stavom veci účelovo tvrdili, že plot je "popraskaný a prehnutý", čo ale už v čase podania žaloby (ani neskôr) nebol a nie je, a čo potvrdilo aj súdom zabezpečené znalecké dokazovanie. Až vo vyjadrení datovanom 06.09.2018 žalobcovia pravdivo uviedli, že plot narovnal (na svoje náklady pred podaním žaloby), ale nepravdivo zveličili, že "pukliny v ňom ostali". Následne sa znaleckým dokazovaním preukázalo, že nejde o "pukliny", ale len o "vlásočnicové trhliny šírky maximálne do 1,00 mm" aj to len na jednej strane plotu. Teda nie je prasknutá betónová platňa plotu, lebo zo strany žalovaného je neporušená. Voči zisteniam znalca žalobcovia nenamietali a vo vyjadrení z 11.03.2019 už netvrdili žiadne iné poškodenia plotu, len "vlásočnicové trhliny na lícnej strane plotu". V nadväznosti na námietku žalobcov ohľadne nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenie veci, lebo podľa ich názoru preukázali výšku škody, a keď ju aj nepreukázali, súd ich mal na to upozorniť, alebo mal súd postupovať nejako inak a náhradu škody im priznať, konštatoval, že súd v tomto smere postupoval presne, ako mal, lebo uviedol, že výšku škody treba v konaní preukázať. Viac procesné práva a povinnosti žalobcov suplovať súd nemal a nemohol. Žalobcovia, ako to robili aj v prvoinštančnom súdnom konaní, neprípustne zveličujú a rozširujú nimi tvrdené "vady" na ich plote (ktoré majú predstavovať škodu na strane žalobcov). Znalcom boli zistené na plote len vlásočnicové trhliny šírky max. do 1 mm na jednej strane plotu, ale žalobcovia ich nepodložene v odvolaní prezentujú ako "zlomenú betónovú platňu" či "deštrukciu betónu" a rozširujú aj o tvrdenia o poškodení drevenej časti plotu (ktoré poškodenia ale v prvostupňovom konaní nepreukázali). Takéto konanie je neprípustné a na tieto tvrdenia (vyvrátené znaleckým dokazovaním vo veci) nemožno prihliadať. Žalobcovia nepodložene a nedôvodne tvrdia, že je nutná oprava plotu; čo je v rozpore so znaleckým posudkom, voči ktorému žalobcovia nenamietali, podľa ktorého plot je v užívaniashopnom normálnom stave a plní svoju funkciu a neboli identifikované žiadne jeho statické poruchy (str. 36 znaleckého posudku č. 215/2019 Ing. Ilavského, PhD.). Žalobcovia za jedinú možnú opravu nedôvodne a nepodložene označujú výmenu plotu (odstránenie a znovupostavenie s novými dielcami), nacenenu nimi predloženou cenovou ponukou od podnikateľa Certiko s.r.o., a to napriek tomu, že nie je nutná ani len oprava plotu (o čom svedčí nielen záver znaleckého dokazovania, ale aj fakt, že za viac ako 5 rokov k žiadnej oprave žalobcovia nepristúpili), a už vôbec nie je potrebná jeho úplná výmena. Vo vzťahu k námietke, že nedostatočne spochybnil nimi predloženú cenovú ponuku na výmenu plotu, poukázal na to, že dostatočne preukázal, resp. znalecké dokazovanie preukázalo, že výmena plotu nie je nutná ani potrebná, čo samo osebe spochybňuje vyčíslenie škody cenovou ponukou na jeho výmenu predloženou žalobcami. Cena v cenovej ponuke predloženej žalobcami je zásadne vyššia ako obvyklá cena porovnateľného plotu podľa internetových ponúk dodávateľov týchto plotov (napr. viď ním

predložený dôkaz). Cenovú ponuku jedného podnikateľa na realizáciu diela, ku ktorej realizácii nedošlo (a teda si nenašla svojho odberateľa - kvázi "kupujúceho"), nemožno povýšiť na odborné vyjadrenie. Jedným podnikateľom (zo stoviek na trhu) navrhnutá cena, ktorú navyše objednávatel neakceptoval, resp. nezaplatil, nepredstavuje ani len cenu trhovú a už vôbec nie cenu určenú odborným posudkom. Podnikateľovi nič nebráni dať premrštenú a neprimeranú cenovú ponuku. Ak by si aj našla táto ponuka niekoho, kto by ju akceptoval, nebolo by možné vyvodiť, že ide o cenu trhovú či primeranú. Žalobcovia síce citujú odbornú literatúru, ale nesprávne ju pochopili. Podnikateľ vykonávajúci stavebné práce nie je odborne spôsobilou osobou na určenie (odhad) primeranej či trhovej ceny. Podnikateľ vykonávajúci stavebné práce môže dať cenovú ponuku, ale túto nemožno považovať za odborné vyjadrenie v otázke primeranosti ceny. Výšku spôsobenej škody nemožno stotožňovať s cenovou ponukou od jedného podnikateľského subjektu, ktorá cenová ponuka (navyše) nebola akceptovaná (nedošlo k plneniu v jej zmysle) a o ktorej nebolo preukázané, že by bola cenou trhovou. A to najmä nie v prípade, kedy táto cenová ponuka nezohľadňuje, čo je nevyhnutné či potrebné opraviť, a už vôbec nie, čo treba opraviť v dôsledku jeho konania, ale naceňuje výmenu celej veci, hoci znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že takáto oprava (výmenou veci) nie je potrebná. Odvolatelia nepreukázali ani potrebu výmeny plota, ani primeranosť či trhovosť ceny navrhovanej podnikateľom Certiko s.r.o. na výmenu plota, resp. nijako relevantne nepreukázali výšku nimi tvrdenej vzniknutej škody. A súd to (vzhľadom na kontradiktórnosť procesu) nemohol urobiť za nich. Z navrhovaného a vykonaného dokazovania súdu vyplynulo len to, že na jednej strane plota sú vlásočnicové trhliny šírky do 1 mm, ktoré mohli vzniknúť aj v príčinnej súvislosti s jeho konaním, ktoré ale nespôsobujú žiadne statické poruchy na plote, ktorý plot naďalej plní svoju funkciu, je užívateľschopný a je v normálnom bežnom stave, pričom vlásočnicové trhliny iba vplyvom sledu spolupôsobiacich náhod môžu potenciálne za určitých okolností zatiecť zrážkovou vodou (ak by ju tam nafúkal vietor, ale zároveň by ju nevysušil) a tá voda, ak by ani nestihla odtiecť, ani by sa neodparila, ale by hneď zamrzla, by mohla spôsobiť poškodenie plota, čím by mohlo dôjsť k zníženiu životnosti plota o 10 % až 20 %. O nízkej pravdepodobnosti, že toto môže nastať, svedčí fakt, že za 5 rokov, čo je plot dôkladne sledovaný, čo trvá súdny spor, táto okolnosť nenastala. Žalobcovia nenavrhli žiadne dôkazy ani neposkytli žiadne tvrdenie o tom, ako sa uvedené zistenie (možné zníženie životnosti, ku ktorému môže a nemusí dôjsť) prejaví na znížení hodnoty plota, resp. ako zasiahne do majetkovej sféry žalobcov, resp. akú škodu im spôsobí. Súd nebol pritom povinný, ba ani oprávnený, suplovať ich procesnú neaktivitu v tomto smere. Takéto dokazovanie by bolo nadbytočné, lebo dochádza k prerušeniu priamej príčinnej súvislosti medzi škodou a konaním žalovaného, lebo sem vstupuje náhoda, resp. sled náhod, ku ktorým za viac ako 5 rokov nedošlo, pričom negatívnym vplyvom náhody, a teda potenciálnemu zníženiu životnosti vedia žalobcovia ľahko zabrániť prekrytím vlásočnicových trhlín náterom alebo zatmelením, aby teda do nich nevnikla voda. Preto nemôže zodpovedať ani za potenciálne zníženie životnosti, ku ktorému môže alebo nemusí dôjsť, a ktoré teda nenastalo v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. Vyslovil nesúhlas s odôvodnením rozsudku v tom, že by bola na plote v čase podania žaloby vada, ktorá by spôsobila nejakú škodu žalobcom, ktorá škoda by vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho porušením povinnosti a za ktorú by teda zodpovedal. V čase podania žaloby na plote žiadne vady neboli, resp. nebola nutná žiadna oprava plota, a preto ani žiadna škoda žalobcom nevznikla. Znalecký posudok obstaraný súdom potvrdil, že na plote nie sú vady, resp. žiadne statické poruchy, že "Plot je k termínu posúdenia v užívaní schopnom / normálnom tvare ... a plní svoju funkciu ... neboli identifikované žiadne statické poruchy." Jediným nedostatkom plota boli podľa znalca (s ktorého posudkom žalobcovia súhlasili a voči ktorého zisteniam nenamietali) vlásočnicové trhliny na lícnej strane plota "na štyroch poliach ... vlásočnicové trhliny šírky maximálne do 1,00 mm ... existujúce vlásočnicové trhliny môžu spôsobovať len to, že sa do týchto trhlín môže dostávať zrážková voda (z dažďa alebo snehu) a pri poklese teplôt v zimnom období, ak dôjde k zamrznutiu tejto vody v trhlínach, môže nastať lokálna deštrukcia....existujúce trhliny môžu ovplyvniť celkovú predpokladanú životnosť ... cca o 10 - 20 %. ..." (str. 36 znaleckého posudku č. 215/2019 Ing. Ilavského, PhD.). K zníženiu životnosti, ako aj ku škode - lokálnej deštrukcii iba môže dôjsť v budúcnosti, t.j. nateraz k nej nedošlo a môže k nej prísť iba ak by sa do trhlín dostala voda a nestiekla by vplyvom gravitácie dole, ani by sa neodparila, ale hneď by zamrzla, k čomu ale za viac ako 5 rokov doposiaľ nedošlo. Je zrejmé, že takejto prípadnej možnej budúcej škode môžu žalobcovia zabrániť zatmelením vlásočnicových trhlín alebo ich prekrytím náterom. Preto tvrdenia žalobcov o nutnosti výmeny plota a cenová ponuka na výmenu plota, nie sú namieste a prvoinštančný súd má pravdu, že nie je opodstatnená takto vyčíslená škoda. Najmä ale je zrejmé, že škoda nielenže doteraz nevznikla, ale najmä nevznikla vplyvom jeho konania a v priamej príčinnej súvislosti s ním. Súdom stanovený znalec, ako aj žalobcami navrhnutý svedok - odborník na statiku, uviedli, že na to, aby škoda vznikla, by do príčinného deja muselo vojsť niekoľko náhod: napršalo by do trhlín (čo je vzhľadom na ich tesnosť málo pravdepodobné), voda by sa v

nich udržala (čo je vzhľadom na ich zvislosť a gravitáciu a odparovanie tiež málo pravdepodobné), voda by v nich musela zamrznúť (t.j. k vyššie uvedeným nepravdepodobným náhodám by musela pristúpiť ďalšia náhoda). O nízkej pravdepodobnosti sledu týchto "rizikových" udalostí svedčí, že sa za 5 rokov neudiali. Zásadné pre právo však je, že za tieto náhody a ani za prípadnú škodu pod ich vplyvom nezodpovedá z dôvodu narušenia priamej príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Vlásoknicové trhliny na jednej strane plotu do šírky max. 1,00 mm, sú ledva viditeľné voľným okom a nepredstavujú žiadnu škodu odôvodňujúcu podanie žaloby. Trvá na tom, že neporušil žiadnu svoju povinnosť a nezavinil vznik škody. Konal bežným spôsobom ako v danej lokalite konajú všetci susedia a ako konali pri výkope bazéna aj samotní žalobcovia. Bolo vplyvom náhody (prívalového dažďa), že ním navrhovaná zemina sa zosunula vplyvom dažďa k susedovmu plotu, ktorú ale bezodkladne na výzvu žalobcu 1/ odkopal. Príčinná súvislosť teda nie je daná, a to aj preto, že žiadna škoda nevznikla. Všetci znalci (Ing. Ilavský v ZP 215/2019 aj Ing. Klačko v ZP 229/2018) sa zhodli, že žalobcovia nevhodne nadstavali železobetónovú časť plotu (v rozpore s projektom aj ohlásením stavby stavebnému úradu), čím si plot zaťažili, čo vedie k nárastu deformácií na ich plote. Následne sa znalci rozchádzajú v názore na druhú príčinu vzniku vlásoknicových trhlín na plote, kedy Ing. Ilavský (ZP 215/2019) sa prikláňa k názoru, že ich spôsobilo zaťaženie nakopanou zeminou a Ing. Klačko (ZP 229/2018) sa prikláňa k názoru, že ich spôsobil výkop jamy bazéna samotnými žalobcami. Obaja znalci však vychádzali z nepreukázaného tvrdenia žalobcu 1, že trhliny sa na plote objavili až po lete 2015 (kedy žalovaný nakopil zeminu na svojom pozemku a žalobcovia hĺbili bazén). Lenže tie trhliny tam pokojne mohli byť už pred rokom 2015, mohli tam byť dokonca od samotného zhotovenia plotu, alebo vzniknúť pri vŕtaní žalobcami do betónovej časti plotu, ktorú nadstavovali o drevenú prístavbu. Uvedenú možnosť nikto nevyvrátil ani nepotvrdil. Stav plotu pred rokom 2015 totiž nebol nijako relevantne zdokumentovaný (tak detailne, aby boli prípadne viditeľné trhlinky do 1,00 mm). Žalobcovia preto neunesli dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov považoval odvolanie za neopodstatnené.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

7. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali zaplata náhrady škody, ktorá im podľa ich tvrdenia vznikla poškodením ich plotu oddeľujúceho ich pozemok od pozemku žalovaného tak, že žalovaný ako vlastník susediaceho pozemku pri hĺbení pivničnej jamy nakopil vykopanú zeminu na oplotenie oddeľujúce susediace pozemky a následkom tlaku došlo k prehnutiu a popraskaniu ich plotu, pričom výšku škody predstavujúcej náklady na výmenu, respektíve opravu poškodených dielov oplatenia v zmysle kalkulácie v prípade opravy na základe nimi predloženého rozpočtu nákladov na opravu plotu vypracovaného Ing. Stanislavom Strieblikom vyčíslili na sumu 2.620,55 eura. Možno pritom zhrnúť, že k záveru o tom, že podanú žalobu je nevyhnuté zamietnuť, súd prvej inštancie dospel z dôvodu, že hoci bolo preukázané, že škoda vznikla a mal preukázané aj to, kto za ňu zodpovedá, nakoľko znalec uviedol, že plot plní svoju funkciu, konštatoval iba trhliny, pričom tieto môžu iba ovplyvniť iba celkovú predpokladanú životnosť konštrukcie, a to znížením doby predpokladanej životnosti o cca 10 až 20 %, nevedel vyčísliť, ako sa takéto zníženie životnosti prejavuje vo finančnom ekvivalente. Preto dospel k záveru, že žalobcovia výšku škody nepreukázali, nakoľko súd nemôže vychádzať z odhadu opravy celého plotu, tak ako to žiadali žalobcovia. Zohľadnil v tejto súvislosti, že súdna prax sa za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy prikláňala k názoru a takúto situáciu riešila tak, že súd priznal náhradu vo výške, v ktorej bola škoda preukázaná, pričom ohľadom tej časti škody, ktorej výšku je možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo nie je možné zistiť vôbec, sa použilo ustanovenie § 136 Občianskeho súdneho poriadku, kedy škodu určil súd podľa svojej úvahy, avšak po zmene právnej úpravy za účinnosti Civilného sporového poriadku toto ustanovenie v novej právnej úprave nemá žiaden ekvivalent, a teda súd nemôže určiť výšku škodu podľa svojej úvahy. V rámci dôvodov pre zamietnutie podanej žaloby zároveň poukázal na to, že v spore bolo preukázané, že deštrukciu plotu žalovaný opravil, pričom nie je namieste oprava časti plotu, tak ako to požadovali žalobcovia, nakoľko znalec konštatoval, že železobetónová časť plotu bez drevenej prístavby je plne spôsobilá plniť svoju primárnu funkciu, oplatenie, celý plot je užívateľsky schopný a je schopný plniť svoju funkciu a predovšetkým znalec vyslovil záver, že na železobetónových stĺpkoch neboli identifikované žiadne statické poruchy, jeho statická spôsobilosť je vyhovujúca, ani drevené prvky plotu nevykazujú statické poruchy, čo bol dôvod, pre ktorý dospel ku záveru, že nie je namieste požadovať výmenu celých dielov plotu tak, ako to požadujú v spore žalobcovia. Tieto závery súdu prvej inštancie však nemožno považovať za správne.

8. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie dostatočne a správne ustálil priebeh udalostí súvisiacich s poškodením plotu žalobcov, keď mal preukázané, že v dôsledku nahrnutia zeminy pri výkopových prácach žalovaného došlo na plote žalobcov k vzniku porúch - vlásočnicových trhlín v šírke do 1,0 mm, ktorých tvar a poloha súvisí s ohybovým namáhaním týchto dielcov od vodorovného zaťaženia na rubovej strane plotu, zo strany pozemku žalovaného. Správne v tejto súvislosti konštatoval tiež to, že predmetné poškodenie železobetónovej časti plotu žalobcov je výsledkom konania žalovaného.

9. Dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní však nemá bez ďalšieho záver prvoinštančného súdu, že žalovaný vzniknuté poškodenie plotu opravil. Odhliadnuc od toho, že nie je zrejmé, akým spôsobom sa tak malo stať, žiada sa poukázať na to, že hoci k oprave malo dôjsť ešte pred vypracovaním znaleckého posudku znalca Ing. Ilavského, znalec konštatoval existenciu porúch zapríčinených konaním žalovaného. Rozpor záveru o oprave plotu žalovaným so zisteniami znalca opodstatnene pritom dôvodne namietajú aj žalobcovia v odvolaní. Za tohto stavu je navyše v spojitosti so záverom súdu, podľa ktorého žalobcom škoda vznikla, avšak ju nemožno vyčíslieť, nejasné, ako vlastne závery súdu prvej inštancie vykladať. Úplná oprava poškodenia plotu žalovaným by totiž vznik škody de facto vylučovala.

10. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci, ovplyvneného zrejme výsledkami znaleckého dokazovania, sa však predovšetkým pri svojich úvahách vedúcich k zamietnutiu žaloby nesprávne sústredil najmä na to, či predmetné oplotenie je spôsobilé plniť svoju primárnu funkciu, či je užívateľsky schopné a aký má vzniknuté poškodenie vplyv na jeho životnosť a pre účely posúdenia dôvodnosti podanej žaloby považoval za osobitne významné, že aj v súčasnosti oplotenie svoju funkciu spĺňa a nanajvýš tak došlo k skráteniu jeho životnosti o cca 10 až 20 %, čo však nevedel vyjadriť vo finančnom ekvivalente. Pre priznanie nároku na náhradu škody vo forme úhrady nákladov potrebných na uvedenie do pôvodného stavu totiž, ako to dôvodne namietajú aj žalobcovia v odvolaní, nie je rozhodujúce, či poškodená vec je aj napriek poškodeniu schopná plniť svoju úžitkovú funkciu. Zmyslom náhrady škody je zabezpečiť pokiaľ možno čo najúplnejšie obnovenie stavu pred poškodením a na tento aspekt náhrady škody sa mal zamerať aj súd prvej inštancie, ktorý mal v súlade s ust. § 442 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka dôvodnosť podanej žaloby hodnotiť z hľadiska, do akej miery je žalobcami uplatnená náhrada škody spôsobilá zabezpečiť kompenzáciu nákladov potrebných na uvedenie do pôvodného stavu. Pre úplnosť možno poukázať aj na to, že v tomto smere žalobcovia v odvolaní správne poukazujú na to, že pokiaľ ide o spôsob náhrady, vzhľadom na ich nesúhlas s uvedením do pôvodného stavu žalovaným, prichádza so zreteľom na obsah ustanovenia § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka do úvahy výlučne poskytnutie peňažnej náhrady. Pokiaľ prvoinštančný súd uvedené skutočnosti nevzal do úvahy, nemožno jeho právne posúdenie veci považovať za správne.

11. V predmetnej veci niet sporu o tom, že k určitému poškodeniu oplotenia žalobcov došlo a je tiež nepochybné, že oplotenie je možné opraviť. Otázkou potom zostáva spôsob a rozsah opravy žalovaným spôsobeného poškodenia, ktorá zabezpečí žalobcom stav pred poškodením a v nadväznosti na to aj výška peňažnej sumy, ktoré je takto potrebné vynaložiť, pri zohľadnení skutočnosti, že náhrada škody by nemala prekročiť rámec poškodenia, ktoré vzniklo v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, pričom výsledkom odškodnenia nemôže byť neprijateľné obohatenie poškodeného.

12. Žalobcovia v preskúmvanej veci vychádzajú z toho, že na nápravu poškodenia ich oplotenia do stavu pred poškodením je nevyhnutné uskutočniť stavebné práce špecifikované v rozpočte nákladov na opravu zo dňa 27.06.2015. Tvrdia pritom, že dôsledkom konania žalovaného je nielen poškodenie železobetónovej časti plotu, avšak aj to, že v dôsledku konania žalovaného spočívajúceho v zaťažení ich plotu nahrnutou výkopovou zeminou (v príčinnej súvislosti s ním) došlo aj k poškodeniu drevenej časti oplotenia. V tomto smere sa súd prvej inštancie už hlbšie nezaoberal tým či prípadne do akej miery, poruchy drevenej časti plotu majú svoj pôvod v zaťažení zeminou, prípadne aká bola preukázaná príčina poškodenia tejto časti oplotenia. Znalec Ing. Miloslav Ilavský PhD. vo vzťahu k drevenej časti oplotenia vo svojom posudku konštatoval, že drevené prvky plotu nevykazujú statické poruchy, poškodená drevená vyplň nesúvisí s posudzovanou problematikou, ale vyplýva z titulu bežnej údržby alebo neúdržby tejto drevenej časti plotu. Tieto závery znalca však súd prvej inštancie iba zhrnul, no bez toho, aby ich podrobil vlastnému hodnoteniu z hľadiska významu pre rozhodnutie a tiež z hľadiska úplnosti a hodnovernosti, a to aj s prihliadnutím na tvrdenia sporových strán, ostatné vykonané dôkazy (napr. fotografie predložené žalobcami), no tiež predložené vyjadrenia (posudky) Ing. Kľačka a Ing. Mráza, ktoré je rovnako nevyhnutné podrobiť hodnoteniu z hľadiska ich hodnovernosti, úplnosti a významu pre rozhodnutie v kontexte ostatných dôkazov. Ustálenie skutkového stavu preto ani v tomto smere nemá náležitú oporu vo vykonanom dokazovaní a treba ho považovať za nedostatočné.

13. V nadväznosti na vyššie uvedené potom nemožno považovať za správny záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade výšku škody nie je možné vyčíslieť. Pre výšku škody tu totiž, ako už bolo uvedené, nie

je rozhodujúce plnenie základných funkcií oplatenia ani miera skrátenia jeho životnosti, avšak iba výška nákladov potrebných na uvedenie poškodenej časti plota do stavu pred poškodením. V tomto smere žalobcovia predložili dôkaz - Rozpočet nákladov na opravu zo dňa 27.06.2015, spoločnosti Certiko s.r.o., ktorý zostavil Ing. Miroslav Strieblík (č.l. 94 spisu), z ktorého možno zistiť akým stavebným prácam zodpovedá žalobcami uplatnená peňažná suma, a teda je možné posúdiť aj oprávnenosť tvrdených nákladov potrebných na uvedenie do pôvodného stavu tých častí plota, ktoré boli poškodené v dôsledku konania žalovaného. V tejto súvislosti súd prvej inštancie nepostupoval správne aj preto, že napriek tomu, že žalobcovia v konaní namietali, že žalovaný svoje námietky a argumentáciu k znaleckému posudku zo dňa 22.06.2020 uplatnil oneskorene a neúčinne, vôbec sa touto otázkou nezaoberal, nevyhodnotil obranu žalovaného z hľadiska ust. § 153 C.s.p., pričom takéto vyhodnotenie absentuje aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Dôvodná je preto námietka žalobcov v odvolaní, že postupom prvoinštančného súdu bolo porušené právo žalobcov na spravodlivý proces.

14. Na základe uvedeného tak možno zhrnúť, že skutkové závery súdu prvej inštancie ohľadom okolností, ktoré sú významné pre posúdenie vzniku nároku na náhradu škody a výšky vzniknutej škody, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto pre účely rozhodnutia v merite veci nemôžu obstať, keď súd prvej inštancie doposiaľ predložené dôkazy náležite nevyhodnotil z hľadiska, či a do akej miery preukazujú vznik a výšku škody, ktorá žalovaným vznikla na ich oplatení v dôsledku správania žalovaného.

15. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.), v ktorom spor opätovne prejedná, vychádzajúc zo záverov vyslovených odvolacím súdom, a to najmä v tom smere, že pre posúdenie vzniku nároku žalobcov a výšky náhrady škody vo forme náhrady nákladov nevyhnutných na uvedenie veci do pôvodného stavu, nie je významné, či je poškodené oplatenie schopné plniť svoj základný účel, ani to, o koľko sa v dôsledku poškodenia skrúti jeho predpokladaná životnosť. Vysporiada sa s otázkou, či zo strany žalovaného bola procesná obrana týkajúca sa záverov znaleckého posudku znalca Ing. Miloslava Ilavského PhD. a ďalších sporných otázok uplatnená včas a účinne a rovnako sa vysporiada so všetkými vykonanými dôkazmi, ktoré náležite vyhodnotí, s prihliadnutím na všetky stranami včas a účinne uplatnené prostriedky procesnej obrany a útoku prednesené v konaní. Ak na to pri dodržaní koncentračnej zásady vzhľadom na procesnú aktivitu procesných strán budú splnené podmienky (prípadne) doplní dokazovanie v zmysle dôkazných návrhov strán a následne po dôslednom vyhodnotení a zohľadnení všetkých vykonaných dôkazov opätovne ustáli skutkový stav veci, na základe ktorého meritórne posúdi po právnej stránke vecnú opodstatnenosť podanej žaloby, vrátane posúdenia otázky, ktoré z poškodení oplatenia žalobcov vznikli v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, znovu rozhodne vo veci samej; pričom v prípade ak dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná v celom rozsahu, zväží aj to, či nie je možné žalobe vyhovieť len čiastočne. V neposlednom rade svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

16. O náhrade trov (tohto) odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je

prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).